

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/175/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114227143
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1114227143.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: M. J. A. PLUS s. r. o., Silvánska 29, 841 04 Bratislava, IČO: 48 340 383, právne zastúpený: SK LEGAL s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, v konaní o zaplatenie 200 165,76 EUR spolu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 30.09.2014, sa žalobca domáhal, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 200 165,76 EUR spolu s príslušenstvom, ako aj trovy konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX, vedenom Okresným úradom R., katastrálny odbor pre katastrálne územie A., parc. č. XXXXX/X o výmere 305 m2 zastavané plochy a nádvoria. Ďalej je žalobca výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, pričom uviedol, že celková výmera nehnuteľností, ktorých vlastníkom je žalobca je 1 911,50 m2. Na nehnuteľnostiach sú umiestnené inžinierske stavby, a to miestne komunikácie, ktoré sú vo vlastníctve žalovaného. Spolu s nadobudnutím nehnuteľnosti boli na žalobcu zo strany predchádzajúcich vlastníkov nehnuteľnosti postúpené akékoľvek a všetky pohľadávky a peňažné nároky, ktoré predchádzajúcim vlastníkom vznikli voči akýmkoľvek tretím osobám a ktoré sú spojené s vlastníctvom nehnuteľností, a teda aj všetky pohľadávky a peňažné nároky vo vzťahu k vlastníkovi pozemných komunikácií.

1.1. Žalobca je ďalej výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spol. podiele 1 k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spol. podiele 1 k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, podielovým spoluvlastníkom v spol. podiele 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, pričom výmera, ktorá prislúcha spoluvlastníckemu podielu žalobcu na týchto nehnuteľnostiach je vo výške 429,50 m2. Na týchto nehnuteľnostiach sú umiestnené inžinierske stavby, a to električkové dráhy, ktoré sú vo vlastníctve žalovaného. Spolu s nadobudnutím týchto nehnuteľností boli na žalobcu zo strany predchádzajúcich vlastníkov nehnuteľností postúpené akékoľvek a všetky pohľadávky a peňažné nároky, ktoré predchádzajúcim vlastníkom vznikli voči akýmkoľvek tretím osobám a ktoré sú spojené s vlastníctvom nehnuteľností, a teda aj všetky pohľadávky a peňažné nároky vo vzťahu k vlastníkom dráhy.

1.2. Žalobca poukázal na čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky. Ďalej § 4 ods. 2 tohto zákona a § 3d ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 237/09-33, rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/154/2012, sp. zn. 6Co/117/2012, rozsudok krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/75/2012, na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25C/47/2011, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8C/98/2009 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/2056/2009. Z citovaných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky podľa žalobcu vyplýva, že zriadenie vecného bremena podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. predstavuje nútené dočasné obmedzenie vlastníckeho práva vlastníka pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku. Dočasnosť núteného obmedzenia vlastníckeho práva je daná ust. § 2 a ust. § 3 tohto zákona, v zmysle ktorého majú byť vzťahy medzi vlastníkom pozemku pod pozemnou komunikáciou a vlastníkom pozemnej komunikácie usporiadané pridelením náhradného pozemku. Nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba za primeranú opakovanú náhradu a nárok na ktorú vlastníkom pozemku pod stavbou vzniká, resp. trvá počas celého trvania takéhoto núteného obmedzenia. Aj napriek tomu, že zákon explicitne neupravuje otázku náhrady za zriadenie zákonného vecného bremena, neexistuje žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila tomu, aby vlastníkom trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou bola súdom priznaná náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena, a to do času, kým sa vlastníkom zaťaženého pozemku neposkytne podľa § 2 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. náhradný pozemok alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách a tak ako to predpokladá § 2, § 3 tohto zákona. Opačný postup by bol v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva, a teda v rozpore s Ústavou SR a v rozpore s § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pridelenie náhradného pozemku na základe § 2 a § 3 nepredstavuje duplicitu plnenia z dôvodu núteného obmedzenia vlastníckeho práva zriadením zákonného vecného bremena podľa zákona, ale len pridelenie náhradného pozemku ku ktorému žalobcovia budú mať možnosť využívať všetky zložky vlastníckeho práva, pričom pridelenie náhradného pozemku nevyklučuje, aby si vlastníkom pozemku voči vlastníkom pozemnej komunikácie uplatňoval nárok na primeranú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva v čase, keď takéto obmedzenie vlastníckeho práva existovalo, to je do doby, kedy nebol vlastníkom pozemku pridelený náhradný pozemok. Výšku odplaty za nútené obmedzenie vlastníckeho práva, ak nie je medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnuté inak, určí na návrh jedného z nich súd. Táto výška náhrady za nútené obmedzenie sa určuje na základe znaleckého posudku, pričom pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto prípade je vlastníkom stavby, ktorým je obec alebo VÚC bez ohľadu aký subjekt vykonáva správu dotknutých stavieb.

1.3. S poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach, § 4 ods. 3 a § 4 ods. 4 tohto zákona, žalobca uviedol, že ak vlastníkom pozemkov pod dráhami je odlišný od vlastníka dráhy, vzniká zo zákona o dráhach na takýchto pozemkoch vecné bremeno za účelom zabezpečenia prevádzkovania a udržiavania dráh na nich sa nachádzajúcich. Vlastníkom pozemkov má podľa § 4 ods. 4 zákona o dráhach právo na jednorazovú náhradu za zriadenie zákonného vecného bremena.

1.4. Žalobca k podanej žalobe priložil aj znalecké posudky, na základe ktorých si vypočítal svoj nárok, ktorý by mu mal byť od žalovaného vyplatený.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.10.2014, uviedol, že nakoľko ide v prípade nároku na odplatu, resp. finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena o majetkové právo, toto sa podľa ust. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka premlčuje v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote, ktorá začala plynúť odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. (od 01.07.2009 a v prípade zákona č. 513/2009 Z. z. od 01.01.2010, čiže odo dňa kedy sa právo na finančnú náhradu mohlo vykonať po prvý raz). Z toho titulu žalovaný vzniesol námietku premlčania celého nároku žalobcu uplatneného žalobným návrhom zo dňa 29.09.2014.

2.1. Žalovaný uviedol, že zákonné vecné bremená vznikajú in rem a vzťahujú sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, čiže nemá charakter opakovaného plnenia. Nový vlastníkom už zaťaženého pozemku pri zmene vlastníctva teda nemá nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Tento nárok má len ten vlastníkom zaťaženého pozemku, ktorým ho vlastníkom v čase vzniku vecného bremena,

teda v čase účinnosti dotknutých zákonov. Ďalší vlastníci zaťažených nehnuteľností už nadobudol pozemky aj s vecným bremenom, preto neexistuje zákonný nárok na domáhanie sa finančnej náhrady za jeho vznik. Nárok neprechádza na nového vlastníka. Nárok na finančnú náhradu za vznik vecného bremena je majetkovým právom a každé majetkové právo podlieha premlčaniu. V tomto prípade platí trojročná premlčacia lehota, ktorá začala plynúť vtedy, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát, čo predstavuje deň účinnosti príslušného zákona. Trojročná premlčacia lehota tak uplynula 01.07.2012 pre náhradu za zriadenie vecného bremena zákonom č. 66/2009 Z. z., resp. 01.01.2013 pre náhradu za zriadenie vecného bremena podľa zákona č. 513/2009 Z. z., a teda došlo k premlčaniu práva na finančnú náhradu za zákonné vecné bremeno vzniknuté podľa uvedených zákonov. Túto skutočnosť potvrdzuje aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 506/2011. Konanie žalobu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Navyše poukázal na to, že podľa doložených kúpnych zmlúv v tejto žalobe kupujúci vyhlásil, že sa pred uzatvorením tejto zmluvy osobne oboznámil so stavom prevádzanej nehnuteľnosti a prevádzanú nehnuteľnosť v tomto stave kúpil tak ako stojí a leží spolu so všetkými právami a povinnosťami s tými spojenými. Kupujúci ďalej zobral na vedomie, že na predmete kúpy je umiestnené cestné teleso. Zároveň sa žalovaný nestotožnil ani s predloženými znaleckými posudkami.

2.2. K postúpeniu pohľadávok spomínaných v žalobnom návrhu a v upravených kúpnych zmluvách žalovaný poukázal na to, že k postúpeniu pohľadávok v týchto prípadoch nedošlo. V niektorých priložených kúpnych zmluvách, prípadne ich dodatkoch sa nachádza ustanovenie znejúce, že predávajúci touto zmluvou postupuje na kupujúceho akékoľvek a všetky pohľadávky a peňažné nároky, ktoré predávajúcemu do dňa uzatvorenia tejto zmluvy vznikli voči akýmkoľvek tretím osobám, vrátane územnej samosprávy v súvislosti s predmetom kúpy a jeho užívaním tretími osobami v dôsledku čoho budú kupujúci odo dňa uzavretia tejto zmluvy jediným oprávneným subjektom na uplatňovanie a vymáhanie týchto pohľadávok a peňažných nárokov voči týmto tretím subjektom alebo územnej samospráve. Žalovaný poukázal na to, že nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je, že musí ísť o pohľadávku určitú a existujúcu. V danom prípade však nejde o určitú identifikovateľnú pohľadávku a nie je jednoznačne určená výška pohľadávky, dlžník, zručnosť pohľadávky a podobne. I v prípade, že by bolo bývalo malo dôjsť k postúpeniu pohľadávok na základe nedostatočnej neúplnej identifikácie pohľadávok, v ust. § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka je uvedené, že námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Námietka premlčania nároku uplatneného týmto žalobným návrhom teda zostáva žalovanému zachovaná i prípadným postúpením pohľadávky.

2.3. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalovaný domáhal, aby súd žalobu zamietol.

3. Uznesením č. k. 19C/175/2014-243 zo dňa 17.09.2015 došlo k zmene petitu návrhu tak, že odporca bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 154 339,60 EUR spolu s úrokmi z omeškania.

4. Uznesením č. k. 19C/175/2014-344 zo dňa 13.01.2016 súd pripustil zmenu petitu tak, že po pripustení zmeny petitu, petit podanej žaloby znel tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 171 978,83 EUR spolu s príslušenstvom.

5. Uznesením č. k. 19C/175/2014-396 zo dňa 03.10.2016 súd pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu M. J. A. s. r. o. vstúpila spoločnosť M. J. A. PLUS s. r. o., so sídlom Silvánska 29, 841 04 Bratislava. Zároveň súd pripustil zmenu žaloby tak, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 200 165,76 EUR spolu s príslušenstvom.

6. Súd v danej veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili obe sporové strany. Právny zástupca žalobcu sa pridržiava žaloby v znení jej neskorších zmien s tým, že poverený zástupca žalovaného sa vyjadril, že sa pridržiava vyjadrenia zo dňa 15.10.2014. Ďalej poverený zástupca žalovaného uviedol, že v časti týkajúcej sa jednorazovej náhrady za zriadené vecné bremeno podľa zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach v súlade s § 4 ods. 4, na ktorý sa odvolal žalobca, sa nepovažuje za pasívne legitimovaného v tomto spore. Poverený zástupca žalovaného rozporoval, že žalovaným má byť Hlavné mesto SR Bratislava. Hlavné mesto SR Bratislava uzatvára s vlastníkami pozemkov pod komunikáciami žalobcu zmluvy, ktorých výška nájmu je určená na 0,33 eura za m². Namietal podklady, z ktorých žalobca vychádzal pri vypracovávaní znaleckých posudkov doložených v spise. Mal za to, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi.

7. Súd v danej veci vykonal dokazovanie, pričom zistil, že do spisu bol založený návrh kategorizácie komunikácie v hlavnom meste SR, list adresovaný žalovanému, kde žalobca dňa 09.09.2014 si uplatnil nároky podľa zákona č. 66/2009 Z. z. a zákona č. 513/2009 Z. z. Ďalej žalobca založil do spisu kúpne zmluvy uzatvorené podľa § 588 a násl. ustanovení Občianskeho zákonníka, kde predmetom týchto zmlúv je odkúpenie pozemkov. Žalobca ďalej založil listy vlastníctva, znalecké posudky na stanovenie hodnoty nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, na ktorých sa nachádzajú dráhy a miestne komunikácie a fotodokumentáciu.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

8.1. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vlastník alebo užívateľ nehnuteľnosti v obvode dráhy je povinný strpieť umiestňovanie súčastí dráhy a vykonanie činností podľa odsekov 2 a 3. Oprávnenia prevádzkovateľa dráhy podľa odsekov 2 a 3 sú vecnými bremenami viaznucimi na nehnuteľnostiach v obvode dráhy a na prístupových cestách k obvodu dráhy. Návrh na vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností podá prevádzkovateľ dráhy. Ak je vlastník alebo užívateľ nehnuteľnosti obmedzený v dôsledku umiestnenia súčastí dráhy v obvyklom užívaní nehnuteľnosti; má právo na jednorazovú primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti; toto právo zaniká, ak sa neuplatnilo u prevádzkovateľa dráhy do jedného roka odo dňa zapísania vecného bremena do katastra nehnuteľností.

8.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8.3. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

8.4. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Súd v danej veci zistil, že zákon č. 513/2009 Z. z. o dráhach nadobudol účinnosť dňa 01.01.2010 a týmto dňom vzniklo vecné bremeno viaznuce na nehnuteľnostiach v obvode dráhy. Zákon č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, nadobudol účinnosť dňa 01.07.2009. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa primárne zaoberal otázkou, či v danej veci mohlo dôjsť k premlčaniu nároku uplatneného žalobcom v podanej žalobe.

9.1. Súd v danej veci dospel k záveru, že právo žalobcu na finančnú náhradu za zriadenie vecného bremena o majetkové právo sa premlčuje v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote v zmysle Občianskeho zákonníka. Premlčacia lehota začala plynúť odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. od 01.07.2009, pričom táto uplynula dňa 01.07.2012 pre náhradu za zriadenie vecného bremena týmto zákonom. V prípade zákona č. 513/2009 Z. z. premlčacia lehota začala plynúť od 01.01.2010, pričom táto uplynula dňa 01.01.2013. Žaloba bola podaná dňa 30.09.2014 na Okresný súd Bratislava I. Z vyššie uvedeného vyplýva, že teda došlo k premlčaniu práva na finančnú náhradu za zákonné vecné bremeno, vzniknuté podľa uvedených zákonov. Podľa názoru súdu prvej inštancie finančná náhrada za zriadenie vecného bremena nemá charakter opakovaného plnenia pre každého ďalšieho vlastníka pozemku. Túto skutočnosť potvrdzuje i právna úprava zriadenia vecného bremena uzákonená

v zákone č. 513/2009 Z. z., kde je jednoznačne určená jednorazová primeraná náhrada za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti. Žalobca kúpil pozemky už zaťažené vecným bremenom, a teda vstupoval do vzťahu cudzej stavby na cudzom pozemku vedome a o existencii komunikácie, prípadne električkovej dráhy zriadení zákonného vecného bremena vedel. Je nutné podotknúť, že miestne komunikácie a električkové dráhy sú na dotknutých pozemkoch vybudované už dlhé roky. Žalobca bol o tejto skutočnosti informovaný v čase uskutočnenia právneho úkonu smerujúceho k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pod uvedenými stavbami.

9.2. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníctva mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok za finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno. Tento nárok je teda len jeden a má ho len ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý ho vlastnil v čase vzniku vecného bremena, resp. v danom prípade v čase účinnosti zákona o dráhach č. 513/2009 Z. z. a zákona č. 66/2009 Z. z. bolo vecou pôvodného vlastníka pozemku si nárok na finančnú náhradu uplatniť a v prípade, ak si tento nárok neuplatnil, neprechádza toto právo na nového majiteľa ako kupujúceho. Nárok na finančnú náhradu za vznik vecného bremena je majetkovým právom a každé majetkové právo podlieha premlčaniu. V danom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia lehota. Pre začiatok jej plynutia je teda rozhodujúci objektívny moment, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nepochybne sa toto právo mohlo prvýkrát uplatniť dňom účinnosti dotknutých zákonov.

9.3. Aj krajský súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 10Co/470/2015 zo dňa 26.01.2017 uviedol, že vecné bremená zriadené na základe zákona majú špecifický režim upravený verejnoprávnymi predpismi, na základe ktorých boli zriadené. Aj keď majú nesporný verejnoprávny prvok daný spôsobom ich vzniku a účelom, ktorému slúžia, nemožno prehliadať, že majú aj významný prvok súkromnoprávny. Občianske právo definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktorého obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať a tzv. zákonné vecné bremená tento charakter majú tiež. Ich režim ale nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, lebo sa riadia špeciálnou úpravou právnych predpisov, ktoré upravujú činnosti, na ktorých prevádzkovanie vznikli. Nejde ale o úpravu komplexnú, ktorá by vylučovala použitie všeobecnej úpravy občianskeho práva o vecných bremenách. Preto pokiaľ tieto špeciálne predpisy nemajú zvláštnu úpravu, riadi sa ich režim všeobecnou občianskoprávnou úpravou. Ak špeciálne predpisy zákonných vecných bremien neupravujú náhrady súvisiace s ich výkonom, treba použiť úpravu súkromnoprávnu. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová, a preto neprichádza do úvahy forma opakujúceho sa finančného plnenia za pretrvávajúce obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, keď aj z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

9.4. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. S ostatnými námietkami zo strany žalobcu, či žalovaného sa súd nezaoberal, nakoľko by to bolo v tomto konaní nehospodárne.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 a contrario s tým, že v danom prípade žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne trovy konania mu v tomto konaní nevznikli, a teda nie je nutné, aby súd postupoval podľa §262 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.